

Sestry a bratia!

Izaiáš 33,15.16

Správy v elektronických masmédiách, ktoré v súvislosti s koronavírusom, stali sa pre nás ostro sledovanými vlakmi, nás často zaskočia hororovými udalosťami, výčini kriminalných živlov či dôsledkami prírodných katastrof.

Je to každodenná realita nášho sveta.

Sveta, ktorý sa premenil na jednu globálnu dedinu.

Dedinu, v ktorej každý o každom vie a každý pozná slabé i silné stránky toho druhého, no najmä tie slabé, najmä jeho trapasy, prešľapy, škrvny

Je to najmä BULVÁR, ktorý túto smutnú realitu využíva, sýti sa ňou, aby ju spracoval slovom i obrazom do senzačnej, pútavej podoby.

Tá sa potom dáva na prvé strany ako pútače na zvýšenie predajnosti mediálnych produktov.

Je zaujímavé položiť si otázku:

Čo by sa dalo na prvú stranu, ak by sa nič negatívne v celom blízkom i vzdialenom svete nestalo, neudialo, neuskutočnilo?

Museli by to azda vymyslieť?

Bulvár vytvára skreslený obraz sveta.

Akoby sa pozitívne senzácie sveta v súčasnom svete ani nekonali, iba tie negatívne.

Alebo sú tie pozitívne príliš tiché?

Alebo je v ich samotnej podstate byť nenápadné a tiché, priam neviditeľné?

Do mysle človeka vchádza aj myšlienka, akoby platil nový zákon, že čo nie je v médiách, to vlastne ani neexistuje.

Čo vlastne túži psychologicky premyslená stratégia bulvárnych médií v našom vnútri osloviť?

Sme nastavení mať záujem o negatívne senzácie, mať senzory vnímavé na zlo,

špinavú drámu, aby sa v žilách rozprúdila krv a stúpol adrenalín?

Alebo je to zvädzanie na falošnú cestu?

Je zaujímavé, koľko ľudí tento mediálny bulvár sleduje, sýti ním a motivuje vlastnú pozornosť.

Zďaleka to nie je nič nové pod slnkom.

Keď čítame stránky Starej zmluvy, vidíme, že už tam, v knihách starých niekoľko tisícročí, je spomenutá táto zaujímavá črta človeka:

Uprostred každodennej jednotvárnosti, hľadať vzruch, rozptýlenie, oživenie, spestrenie, v negatívnych, šteklivých, senzačných správach, v čiernych kronikách, v topkách a pikoškách, ktoré do seba vstrebávame, ako slanú, pikantnú či sladkú maškrtu, ktorú si s pôžitkom otvoríme.

Dnes nás na to upozorňuje prorok Izaiáš v 33. kapitole svojho nádherného proroctva, plného metafor a kvetnatých básnických figúr.

Počujeme tu slová o tom, ako ľudské uši počúvajú o krvnej vine a oči človeka sa dívajú na rôzne iné formy zla, spomenuté sú aj javy ako úplatkárstvo či zisk z útlaku....

Je však mimoriadne zaujímavé, že prorok tento výrok zaujímavovo obracia a motivuje sľubom požehnania toho človeka, kto všetok ten negatívny bulvár necháva bez povšimnutia svojich zmyslov.

Citujem: Kto si zapcháva uši, aby nepočul o krvnej vine a kto si zatvára oči, aby sa nepozeral na zlo, bude bývať na výšinách, skalné pevnosti mu budú útočiskom, dostane svoj chlieb a jeho voda bude stála.

Prípadne iný preklad: Kto si zatvára oči, aby nevidel zlo, a zapcháva si uši, aby nepočul o krvi, bude bývať na výsostiach, skalopevný je jeho hrad, dostane chleba a voda sa mu neminie.

Možno sa na prvé počutie čudujeme týmto veršom.

Prečo je chválený ten, kto si zapcháva uši a zatvára oči pred informáciami a správami negatívnej povahy?

Nie je to prejav ľahostajnosti voči nešťastnému osudu iných ľudí?

Nie, text smeruje svojou myšlienkou kamsi inam.

Chce byť BRZDOU ONEJ ZVLÁŠTNEJ ZVEDAVOSTI ČLOVEKA PO SENZÁCIACH!

Keď na nás médiá jednostranne chrlia toľko správ o nešťastí, o prejavoch ľudskej zloby, zvrátenosti, úbohosti či hlúposti, možno sa nám potom žiada radšej to nepočuť.

Veď máme toľko svojich vlastných starostí a problémov.

Kiež by boli tie negatívne správy aspoň v rovnováhe so správami dobrými, povzbudivými, zdravo motivujúcimi.

Aby nás však záplava toho mnohého negatívneho nezraňovala či naopak, aby nás potreba sebaobrany voči týmto správam neurobila necitlivými, ľahostajnými a sebeckými, môžeme sa za ľudí, ktorí kdesi trpia aspoň modliť, prosiť o nich.

Môžeme empaticky v konfrontácii s vlastným životom uvažovať o ich osude, alebo – ak sa dá, hľadať možnosť, aspoň nejako, celkom konkrétne im pomôcť.

Toto všetko môže rozšíriť naše srdce od úzkeho okruhu života na svetovú dimenziu. AMEN.